

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0135 van 18 februari 2014
in de zaak 1213/0155/A/4/0136

In zake: 1. de heer **Jean-Claude GAYTANT**
2. mevrouw **Anne Marie PORTE**
beiden wonende te 8630 Veurne, Noordbrugweg 26

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 31 oktober 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 20 september 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne van 30 juli 2012 onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 8630 Veurne, Noordbrugweg 24 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 0031Z 6.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 december 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

De heer Jean-Claude GAYTANT die in persoon verschijnt als eerste verzoekende partij en als vertegenwoordiger van de tweede verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 7 mei 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer Ronny WYDOODT (hierna de aanvrager) bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een carport.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgestelde gewestplan 'Veurne-Westkust', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het perceel is als lot 2 gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling nr. 554.1039 AS van 20 december 1985, gewijzigd op 20 februari 1987.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 mei 2012 tot en met 27 juni 2012, wordt door de verzoekende partijen een bezwaarschrift ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne verleent op 30 juli 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, is gelegen in een goedgekeurde verkaveling (V/095 d.d. 21-12-1985 lot 2).

De voorschriften van de verkaveling leggen een bouwvrije afstand tot de perceelgrens van 5 of 4 meter op ; er is echter een afwijking van de verkavelingsvoorschriften verleend. Er staan zowel op het perceel van de aanvrager als van de bezwaarindiener reeds constructies tot op de perceelgrens, o.a. de houten afsluiting waartegen de carport aan wordt gebouwd. Daar aangevraagde constructie amper 0.20m boven deze afsluiting uit komt, is de aanvraag verantwoord.

De verkaveling betreft 3 loten ; op het aanpalend lot 1 werd reeds een constructie opgericht tot op de perceelgrens. Op lot 3 werd eveneens een constructie opgericht op de perceelgrens, in afwijking met de verkavelingsvoorwaarden. De aanvraag tot afwijking voor lot 2 is, gezien hogervermelde, stedenbouwkundig aanvaardbaar vermits het een lichte constructie betreft.

Om hogervermelde redenen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning op voorwaarde dat de afwatering van de carport gebeurt op eigen terrein.

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 29 augustus 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij beslist op 20 september 2012 om het beroep onontvankelijk te verklaren, op grond van de volgende motieven:

“ ...

Op 29/08/2012 hebben dhr. en mevr. GAYTANT Jean-Claude - PORTE Anne-Marie, beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van VEURNE houdende toekenning stedenbouwkundige vergunning aan de heer WYDOODT Ronny, tot het bouwen van een carport.

Artikel 1 §1 van het beroepenbesluit stelt dat het beroepschrift een omschrijving omvat van de hinder of nadelen die de appellanten ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, en dit op straffe van onontvankelijkheid.

De memorie van toelichting bij het Aanpassings- en aanvullingsdecreet van 27 maart 2009 (B.S., 15 mei 2009) omschrijft “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” als volgt:

“...554. “Hinderaspecten” kunnen geredelijk worden onderscheiden in visuele hinder (slechte stedenbouwkundige-architectonische inpasbaarheid), hinder ingevolge de slechte functionele inpasbaarheid in de omgeving (hinder ingevolge het ondoelmatige ruimtegebruik, mobiliteitshinder,...), c.q. geluidshinder, trillingshinder, geurhinder, stofhinder, rookhinder, stralingshinder en lichthinder (deze laatste hinderaspecten vormen uiteraard de traditionele compartimenteringen binnen de milieuhinder)...”

(VI. Parl., M.v.T., 2008-2009, stuk 2011/1, nr. 554)

In casu bevat het beroepschrift geen enkele omschrijving van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder.

Daarnaast dient het beroepschrift tevens vergezeld te zijn van een attest van aanplakking. Dit is in casu niet het geval.

Om die redenen dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepschrift onontvankelijk is.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partijen verzoeken de verwerende partij met een aangetekende brief van 8 oktober 2012 om de bestreden beslissing in te trekken. De verwerende partij antwoordt met een aangetekende brief van 11 oktober 2012 het volgende:

“ ...

Uw schrijven van 8 oktober II. heeft onze volle aandacht genoten.

Evenwel menen wij dat wij niet kunnen ingaan op uw verzoek tot intrekking van de beslissing en uw beroep alsnog ontvankelijk te verklaren.

Zoals aangegeven in de beslissing van 24 september II. omvat het oorspronkelijk beroepschrift geen omschrijving van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen. Deze vormvereiste is overeenkomstig artikel 1 §1, laatste lid van het Beroepenbesluit voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid. Dit gebrek kan dus - in tegenstelling tot wat u beweert - achteraf niet hersteld worden. De mogelijkheid tot aanvulling waar u naar verwijst slaat op verplichtingen die slaan op §2 van het besluit, zoals de verplichting om het attest van aanplakking te voegen bij het beroepschrift.

Aangezien het beroep sowieso niet voldeed aan de eerste paragraaf van het besluit, is de toevoeging van een attest van aanplakking weinig zinvol.

...

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

De verwerende partij voert de onontvankelijkheid van het beroep aan:

“ ...

Overeenkomstig artikel 11, 7° van het Besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, bevat het verzoekschrift tot nietigverklaring een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, en van de wijze waarop de regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

In casu haalt de verzoekende partij als schending aan :

- Het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning – artikel 3-2°-a) 4) en 5);*
- artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a)*
- de verkavelingsvergunning VK/554.1039 AS van 20/12/1985 en wijziging 27/02/1987;*

De bestreden beslissing heeft het administratief beroep van verzoekende partij onontvankelijk verklaard omdat het beroepschrift geen enkele omschrijving van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder omvat, zoals nochtans voorgeschreven door artikel 1 §1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Op dit decisieve motiveringsgrond van de deputatie om het administratief beroep onontvankelijk te verklaren, levert verzoekende partij geen punt van kritiek.

Integendeel, verzoekende partij staart zich blind op de inhoudelijke beoordeling van de aanvraag terwijl zij een essentiële ontvankelijkheidsvoorwaarde om beroep te kunnen instellen bij de deputatie naast zich neerlegt.

Men kan zich niet van de indruk ontdoen dat het de verzoekende partij eerder om te doen is om ten gronde de toelaatbaarheid van de stedenbouwkundige aanvraag door uw Raad te laten onderzoeken, hetgeen niet mogelijk is door een administratief rechtscollege.

Het verzoek tot nietigverklaring is dan ook onontvankelijk.

...”

De verzoekende partijen repliceren in hun wederantwoordnota:

“ ...

Uit de antwoordnota van de Provincie moet blijkbaar besloten worden dat “wij ons blind staren op de inhoudelijke beoordeling en niet aan de essentiële ontvankelijkheidsvoorwaarde” namelijk het woord “hinder”.

Het woord “hinder” komt inderdaad niet voor in mijn beroepsschrift waardoor zij het dan ook onontvankelijk verklaren.

Dat die “inhoudelijke beoordeling” van het bouwdoossier, niet aan de voorwaarden van het VCRO voldoet is, althans volgens verwerende partij, blijkbaar hier geen enkel probleem. Dit heeft en kan, althans voor de verwerende partij, geen nadelen bevatten voor de naastliggende percelen, rechtstreeks of onrechtstreeks.

Is de provincie hier zelf niet blind als toezichthoudende overheid en fixeert ze zich zelf enkel op het woord “hinder”, en niet naar het woord “nadelen” ? Hoe lezen zij dan het art. 1. §1.3° 2^e alinea ?

Deze motivatie lijkt mij nogal zeer mager gefundeerd. Het woord “hinder” staat er niet in dus onontvankelijk.

Wat doet ze met het woord “nadelen” die als andere essentiële ontvankelijkheidsvoorwaarde vermeld wordt ?

Ons lijkt dat nogal zeer kort door de bocht gaan.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het procedurebesluit bepaalt:

“Het verzoekschrift wordt gedagtekend en bevat :

(...)

7° een omschrijving van :

a) de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur;

b) de wijze waarop de regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden;

(...)”

2.

Het door de verzoekende partijen ingestelde administratief beroep van 29 augustus 2012 werd door de verwerende partij onontvankelijk verklaard, omdat enerzijds het beroepschrift geen enkele omschrijving van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder bevatte en omdat anderzijds het beroepschrift niet vergezeld was van een attest van aanplakking.

De bestreden beslissing is een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, 2011/1, 195) en de verzoekende partijen hebben belang om deze voor hen nadelige beslissing aan te vechten.

Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

3.

Om als derde belanghebbende bij de deputatie een georganiseerd administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen te kunnen instellen vereist artikel 4.7.21, § 2, 2° VCRO dat de beroepsindiener, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 1, § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen (hierna beroepenbesluit) bepaalt:

“ ...

Het beroepschrift, bedoeld in artikel 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt gedagtekend en bevat :

1° de naam, de hoedanigheid en het adres van de indiener van het beroep, en, in voorkomend geval, zijn telefoonnummer en mailadres;

2° de identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing;

3° een inhoudelijke argumentatie in verband met de beweerdte onregelmatigheid van de bestreden beslissing.

Indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, omvat het beroepschrift tevens een omschrijving van deze hinder of nadelen.

Indien de indiener van het beroep een procesbekwame vereniging is, vermeld in artikel 4.7.21, § 2, 3°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, omvat het beroepschrift tevens een beschrijving van de collectieve belangen welke door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad.

De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

...”

Uit deze bepaling volgt dat het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid onder meer een omschrijving van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die een natuurlijk persoon of rechtspersoon kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, moet bevatten.

Daaruit volgt dat de vaststelling door de verwerende partij dat “het beroepschrift geen enkele omschrijving van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder (bevat)” diende te leiden tot het onontvankelijk bevinden van het administratief beroep. Dit motief volstaat om de bestreden beslissing te dragen.

5.

De grieven die de verzoekende partijen uiteenzetten in het verzoekschrift hebben geen betrekking op het hiervoor vermeld determinerend en draagkrachtig motief in de bestreden beslissing, maar integendeel op aspecten die in de bestreden beslissing niet aan bod zijn gekomen omwille van het onontvankelijk bevinden van het administratief beroep.

De conclusie van het voorgaande is dat het verzoekschrift van de verzoekende partijen geen ontvankelijke middelen bevat.

